KATKI

Devrimci Sosyal Demokrat

YURTSEVERLERE BİLDİRİ :

" DARBE " nin özel bir şekli olan
" SERBEST BÖLGELER " veya
" SERBEST LİMANLAR "
kuruluşuna karşı,

" GENEL İŞGAL! "

YIL 6 - SAYI 27 - EYLÜL 1976 - 5 LİRA

TAN Dağıtım KATKI'nın 26. ncı sayısını son anda dağıtmaktan vaz geçmiştir.

Geçen sayıdan itibaren Dergimizin dağıtımını yine İSTANBUL Dağıtım yapmaktadır.

Sahibi A. E. Güran; Yazı İşleri Sorumlusu: Mehmet Yavuz - Aylık Siyasî Dergi - Her ayın ilk haftasında çıkar - İlân kabul etmez - Yazışma adresi: Divanyolu Hacı Tahsin Bey Sokak No: 5 Sultanahmet — İSTANBUL
Gönderilen yazılar yayınlansın veya yayınlanmasın geri verilmez - Yıllık Abone 50.— Altı Aylık 30.— TL.
Dizildiği yer : ALTUĞ Matbaası, Basıldığı yer : UFUK Matbaası.
Genel Dağıtım : Yazışma adresi
İstanbul Dağıtımı : İSTANBUL DAĞITIM
Ankara Dağıtımı : ANKARA DAĞITIM
İzmir Dağıtımı : EGE DAĞITIM

YURTSEVERLERE BİLDİRİ

HER TÜRLÜ DARBEYE
«Ve Özel Olarak Serbest Bölgeler'in Kuruluşuna»
KARŞI
GENEL İŞGAL

«Türkiye'de Serbest Bölge'ler kurulacak» mış!...

«Serbest Bölge» demek, TC kanunlarının «değişik biçimde uygulanacağı» yani tek kelime ile uygulanamıyacağı yurt parçaları demektir...

Dünyanın hiçbir yerinde —kanunla kurulmuş da olsa— bir «Serbest Bölge» yeni bir kanunla —hatta silâhlı bir savaşla dahi— emperyalizmden geri alınamamıştır. (Meselâ koskoca bir Çin Devrimi bile Honk Honk'u geri alamamıştır.).

Demek ki bugün Türkiye'ye emperyalizmin finans kuruluşları tarafından hararetle tavsiye edilen ve TC Devleti'nin başına çöreklenmiş «çağ dışı» siyasi kadrolar tarafından da benimsenmekte olduğu görülen «Serbest Bölge» ler, TC Devleti'nin egemenlik hakkından vazgeçeceği yurt bölgeleri demektir.

Zaten Türkiye'nin bugünkü durumunda, «emr-i vâki» şeklinde böyle bir fiilî durumun (serbest bölgelerin ilânı veya diğer türlü darbeler) yaratılması her an mümkündür, emperyalizm tarafından... Çünkü TC Devleti'nin bugünkü dünya şartlarında «bağımsız», ve Türkiye Yurdu üzerinde «egemen» olması, objektif olarak mümkün değildir.

Çünkü TC Devleti bugün, egemenlik iddia ettiği Türkiye Yurdu üzerinde, evrensel siyasi —ve ideolojik— bir büyük akımı —komünizmi— «yok sayma»ya çalışmakta, görmezlikten gelmekte ve «başını kuma gömen devekuşu» misali gerçeklerden kaçmakta, veya kaçırılmaktadır. Dolayısiyle büyük ideolojik akımlar arasındaki siyasi —taktik— anlaşmaları ve meselâ bir «Detant»ı tek başına fiilen reddetmekte, Helsinki Konferansı'nda imzası bulunduğu halde —akıl almak «kurnazlık» yöntemleriyle— bu Konferansın kararlarına taban tabana zıt uygulamalara girişebilmektedir.

> Sayın CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, Fransız jurnalistleri ile konuşurken, «tavşanın dağa küsmesi» gibi garip bir tavırla, Detant'ın küçük ülkeler (!) için geçerli sa-

yılmamasından yakındı... Halbuki Detant'ın uygulamasında küçük ve büyük ülke ayırımı yoktur; ve olamaz... Burada sözkonusu olabilecek ayırım ancak, dünya politikalarını anlayıp takip edebilecek, ve bunlara ters düşmeyecek seviyede bilinçli halkların kaliteli liderleri ile bazı halkların başındaki —geçici süreçler için tayin edilmiş— uydu devletler ve bunların beyni yıkanmış kukla devlet adamları arasındadır.

Tek bir «siyasî»nin —hele bir parti liderinin— aynı zamanda, hem kapitalist, hem de sosyalist olması ve de dünyada, hem kapitalistler tarafından, hem de sosyalistler tarafından «yoldaş» kabul edilmesi gibi bir «olası»lık sözkonusu olamaz günümüzde... Böyle, monarşilerden kalma politik alışkanlıkların günümüzdeki ismi «oportünizm» dir; yani «siyasî karaktersizlik»tir.

O halde, dünya politikasındaki «büyük diyalog»u, egemenlik iddia ettiği —dünyanın bir bölgesi olan— yurdu üzerinde seslendirtmeyen, ve bu şekilde evrensel tarihî sürecin dışına düşen bir devletin —objektif olarak— bağımsız varlığından sözetmek mümkün değildir. Gerçekte böyle bir devletin zâhirî varlığı (yalancı görünümü) altında evrensel akımlar büyük bir «yeraltı» mücadelesi yürütürler. Bu durumdaki bir devletin, her an «açığa alınma»sı ve ülkesi üzerinde evrensel akımların mücadelelerini açık bir savaşa dönüştürmeleri mümkündür.

Emperyalizmin, ülkemiz üzerinden Sovyetler Birliği Devleti ile direkt temasa geçme, yani Atatürk'ün kurmuş olduğu TC Devleti'ni aradan çıkarıp hesaplaşma çabaları artık —Türkiye'de bir silâhlı çatışma çıkarmayı bile göze alabilecek seviyede— tehlikeli boyutlara ulaşmıştır.

En azından «CoExistance» ve «Detant» politikalarının evrensel geçerlilik kazanmasından beri emperyalizm, bir yandan Türkiye'de anti-komünist, anti-sovyetik akımları alevlendirir ve Komünist Parti'ye devlet teminatı tanıttırmazken, diğer yandan Sovyetler Birliği Devleti ile Türkiye üzerine —ve de tabii bu iflâh olmaz faşizan (!) TC Devleti gıyâbında— gizli pazarlıklar denemiştir. Hatta hatta Türkiye'de, solun içine yerleştirdiği adamlarına gizli (!) teşkilâtlar, legal sosyalist partiler (!) kurdurarak, bunlar vasıtasıyla da, başta Sovyetler Birliği olmak üzere birçok sosyalist ülke devleti ile gizli ilişkiler arayıp, «nabız yoklama» girişimlerinde bulunmuştur; ve yakın zamanlara kadar da bulunmaktadır.

Bütün bunlara rağmen, yani emperyalizmin, TC Devleti'nin Türkiye yurdu üzerindeki egemenliğini ve dünya üzerindeki bağımsız varlığını kabule yanaşmamasına rağmen, ve de bugün TC Devleti, fiilen «Detant» politikasını kabul etmeyen (Yani Türkiye'de komünizmi kabul etmeyen) bir zümrenin hakimiyetinde bulunmasına rağmen Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin devletleri hâlâ Atatürk'ün kurmuş olduğu TC Devleti'ni tanımaya devam etmekte ve muhatap almaya çalışmaktadırlar. Sovyetler Birliği devlet adamlarının —ki onlar, tecrübeli bir komünist partinin yöneticileridir aynı zamanda...— bu tutumu, herhalde, emperyalizmin kurduğu bir oyuna gelmemek ve bu oyunun kurbanları olabilecek olanlara —yani bizlere— son âna kadar uyarı görevini yapmak anlamındadır.

Ama bugün sürdürülmeye çalışılan ilişki, bir «sağırlar diyaloğu»dur; çünkü, TC Devleti'nin parti olarak himayesinde bulunan tüm siyasi kadrolar, ya «anti-komünizm histerisi» veya «anti-komünizm solculuğu» ile «mâlül»dür.

İşte bu durumdan yararlanmayı tasarlayan emperyalistler, «yurt bütünlüğü» ve «halkların bütünlüğü» gibi temel Atatürk Prensipleri üzerine kurulmuş olan TC Devleti'ni, bu prensiplerden vazgeçmeye —yani aradan çıkmaya— zorlamaktadırlar. Özel olarak, «serbest bölge» veya «serbest liman» tasarıları bunun en somut belirtisidir...

Günümüzde genel bir kuraldır ki, bir devlet, ülkesi üzerindeki görev hakkından vazgeçtiği —veya yapamadığı— zaman, o ülke emekçileri, sosyalist devletlerle organik ilişkiler de kurarak, emperyalizme karşı silâhlı bir mücadeleye mecbur kalırlar.

KATKI, defalarca TC Devleti'nin Türkiye Yurdu üzerindeki egemenliğini (ki egemenlik demokratikleşmekten ayrılamaz) yitirmekte olduğunu ifade etmiş (meselâ sayı: 23, s. 8) ve bu gidişin bir gün mutlaka fiilî bir «oldu bitti» ile, bir «darbe» ile noktalanacağına dikkatleri çekmiştir.

Ama Türkiye'de Sosyalizm Akımı'nın bir dergi (KATKI) olarak da olsa devlet himayesi bulması, yani legalitede ufacık bir menfez bulabilmesi gerçeğini gözönüne alarak, emperyalizmin bir fiilî «oldu bitti»sine kadar —iç dinamizme dayanarak— legal imkânların genişletilmesi çabalarından ümidini kesmemiştir.

KATKI, bu «baştankara» gidişin son noktası olarak tespit ettiği hertürlü «oldu bitti»ye (veya her türlü darbeye) karşı yığınlara «genel

işgal» çağrısı yapmış ama bu «yığın müeyyidesi»nin de, —iyi organize olamaması yüzünden— yenilmesi karşısında, neler olabileceği hakkında herhangi bir yorumda bulunmamıştır. Çünkü böyle bir kritik dönüm noktasından sonraki taktik, KATKI'nın misyonu dışındadır; dolayısiyle o noktadan —darbeden— sonra yapılacaklar hakkında KATKI'nın fikir yürütmesi, bir spekülasyondan başka bir anlam taşımaz; ve bir provokasyona sebep olur.

Ancak genel olarak, KATKI'nın siyasi sol alternatifi hakkında daima şunu belirttik: KATKI'nın siyasi misyonunun sona ermesi, yani KATKI'nın fikirlerinin, önerilerinin geçerliliğini yitirmesi demek, —büyük bir ihtimalle Türkiye Ülkesi'nin bütünlüğünü yitirmesi ile sonuçlanacak— silâhlı bir iç savaş sürecine girilmesi demektir.

Bir «vatandaş savaşı», o vatandaki devletin fiilen ortadan kalkması anlamındadır; ki böyle bir durumda, —günümüzde— emperyalizmin «türlü çeşitli» silâhlı zorbalarına karşı, yoksul yığınlar —sosyalist devletlerin maddi desteğini de alarak— bir «silâhlı ayaklanma»ya mecbur olurlar...

Halbuki KATKI, Burjuva Sosyal Devrimi, yani Kemalist Devrim zemini üzerinden sola açılmak fikrini savunmaktadır. TC Devleti'nin kuruluş prensiplerine yani Atatürk Prensipleri'ne ters düşmeden, bir Burjuva Demokratik Aşama'ya girilebileceğini, ve bu aşamada Misak-ı Milli sınırları içinde, asgariden bu sınırların belirlediği alanı ihtiva eden bir bölgenin sosyalizme geçme şartları (yerel ve evrensel şartlar) oluşuncaya kadar beklenebileceğini iddia etmektedir. İşte emperyalizmi korkutan da budur:

Türkiye gibi 44 milyonluk bir ülke insanlarının, esnaf bireyciliğinden kurtulup «anca beraber, kanca beraber» diyebilmesidir. «Detant»ı yurt içinde uygulayabilmeleri ve bir Burjuva Demokratik Aşama'da İşçi Sınıfı'nın devrimci partisi ile bir büyük kapitalistler partisinin, bir açık diyalog kurarak memleketi dünya dengesine oturtmasıdır.

Çünkü 44 milyonluk bir ülkeyi kapitalist yapmak çok zor ve âdeta imkânsızdır bugün... Ama böyle büyük bir kütlenin, Ortadoğu gibi «nâzik denge»li bir bölgede —bütünlük içinde— sosyalizme kayması da çok tehlikelidir; çünkü 44 milyonun —veya yakın gelecekte 50 milyonun— bir devrimci atılımı ufak ülkelerin yoksul yığınlarını bir mıknatıs gibi çeker.

Görülüyor ki Türkiye'de «medrese kafası» ile skolastik mantık ile solculuk yapanlar —son tahlilde— emperyalizme hizmet etmektedirler: Çünkü Türkiye'de «sosyalizm rejimini uygulamak» diye subjektif bir «tercih» sözkonusu değildir. Türkiye'ye, milli sınırları ile dünyadan

tecrit edip, rejim tayin edilemez. Bunu gerçekleştirebilecek güçte bir iç irade (yığın hareketi ve sosyalist akımın gücü) mevcut değildir bugün Türkiye'de... Yalnız Türkiye'de değil, bir İtalya'da, bir Fransa'da bile bu güçte bir iç irade (buyurma gücü) yoktur henüz... Eğer mevcut olsa, bu batı ülkeleri hemen «oktobır 1917» gibi bir «proleter ihtilâli» gerçekleştirebilecek seviyededirler, endüstriyel gelişme bakımından...

O halde, bizimki gibi ülkeler, «Detant»ı yurt içine getirip, dünya dengesindeki gelişmeyi kollamak durumundadırlar herşeyden önce... Gerektiği zaman ülkeyi bütünlük içinde sosyalist sürece sokabilecek şekilde, sosyalizasyon ve kitle örgütlenmesi plânlarını hazırlamış, bilinçli bir sosyalist kadronun mevcudiyeti, Türkiye gibi bir ülkenin —sosyalizme geçiş için evrensel şartlar oluşuncaya kadar— emperyalizmi bir «bilinçlilik rantı»na bağlaması demektir.

Zaten bugünkü MC Hükümeti vasıtasıyla Türkiye'nin finans kapital merkezlerinden gördüğü yardım —kârdan bağış— bile, Türkiye'deki gerçek komünistlerin ve —bir tehlike haddinden sonra bu komünistlerle beraber hareket etmek zorunda kalacak olan— gerçek kemalistlerin «yüzü suyu hörmetine» dir. Yoksa emperyalizmin kendi yerleştirdiği adamlarının yönetiminde bulunan ve büyük «parasal» imkânlarla büyük «kuru gürültü» çıkaran sol tekkeler ileri sürülerek emperyalizme «gözdağı» verilemez; böyle bir —kozsuz— tavır bir «blöf» bile olmaz.

Emperyalizmin «tesis ettiği» bu sol «yuva»lar ile, ancak içeriye, halka «gözdağı» verilebilir; baskı yapılabilir. Bu, halkın zaten tepki göstereceği, ona ters gelen «sapık» veya «dejenere» sol akımlar, «komünizm» ismi ile «lanse» edilip, halkta komünizme karşı «muafiyet: bağışıklık» yaratılmaya çalışılır.

Bu akımlar Türkiye için gerçekten zararlıdır, ama Türkiye'de Komünizm Akımı olduğu için değil, emperyalizmin «bölücü», «ayırıcı» sol akımları olduğu için...

Ve birgün emperyalizm, elinde bulundurduğu ve gittikçe daha iyi organize etmeye çalıştığı «Türkiye'de Sol» akımları ile, Türkiye'deki komünist ve kemalistlerle başedebileceğini kestirdiği an, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin başına çöreklenmiş kurnaz «çarıklı erkân-ı harb»in «anti-komünizm» çığırtkanlığına «rant» ödemeyecek ve Türkiye'nin büyük yığın (emekçi) potansiyelinin icabına bakmak (!) için bir fiilî durum yaratacaktır.

Onun için emperyalizm, bugün Türkiye'deki solun içine «adam yerleştirmek» ve onları milyonluk yardımlarla beslemek için çırpınıp dur-

maktadır. Çünkü Türkiye'de dünya çapında diyaloglar kurmuş, bilinçli, vakur ve provokasyonlara düşürülmesi mümkün olmayan bir devrimci partinin legal alana çıkması, emperyalizm için bir «demokles kılıcı» olacaktır.

İşte bundan dolayıdır ki bugün Türkiye'deki çarpık eğitim politikasının kurbanları olan «diplomalı işsizler ordusu»na solda kargaşa yaratsınlar diye milyonlar ödenmekte ve bu milyonların büyük bir kısmı da, TC Devleti'nden kaçırılan vergilerle karşılanmaktadır.

İşte, devrimci aydınlar ile işçi sınıfı arasında yalıtkanlık (tecrit maddesi) görevi yaptırılan bu «şaşkın ördekler» yüzündendir ki, komünizmi «yok sayan» bir devlet anlayışı ile beraber, kuvvetli bir «antikomünizm» kampanyası sürdürülebilmektedir. Yani «yok sayılan» birşeyin —aynı zamanda— «anti»si veya «inkâr»ı ile uğraşılabilmekte, yani «şeytan taşlama» ve «şeytan zaptetmiş olanları cezalandırma» âyinleri için bol bol gönüllü bulunabilmektedir. Bu durum ise emperyalizmin Türkiye'yi —bugün— bir «psikolojik harb» alanı olarak seçtiğinin en müsbet kanıtıdır...

Bugün «Yunanistan'la Savaş» oyununun oynandığı «karagöz perdesi» arkasında, bir «Serbest Bölgeler» «oldu bitti»si tezgâhlanmaktadır.

Kabadayı pozlarda Yunanistan'a karşı atılan savaş nağralarının gürültüsü kulakları çınlatsa da, bu nağralara inandırıcılık kazandırmak için «sol»da, «yatıştırıcı avane» rolünü yüklenen dostlar bulunsa da bu tezgâh, yurtseverlerin gözünden gizlenemiyecektir.

Yürüyüş Dergisi'nin 71. sayısında (son sayfada) Behice Boran Hanım:
«Bugün için hiçbir sorun, savaşın önlenmesi kadar önemli değildir.»
«Ülkeyi yönetenler, soğukkanlı gerçekçi, akıllıca hesaplı olma ve davranma durumundadırlar.»
«...Demirel ve ortakları iktidarını kışkırtmak artık bir yana bırakılmalı.» buyuruyor... Ve bu ifadelerle, önceleri gıyaba hitaben «MC düşürülmelidir!» komutunu verdiği, sonra da anlamı karanlık bir «etkin çevre» tarafından «Anayasaya ve kanunlar çizgisine» getirilmediğinden yakındığı MC İktidarı'nı, bugün, teskin edilmesi gereken, «gem'i azıya almış» bir güçlü arslan (!) gibi göstermeye çalışıyor... Nasıl oluyor da, birkaç ay önceye kadar diyalog kurulmaya bile değer görülmeyip «derhal düşürülmesi gerektiği» öne sürülen bir iktidar, bugün, teskin edilmesi gereken, patlamaya hazır bir büyük güç olarak görülebiliyor?.. Realitede böyle bir varyasyon olamaz. Realiteyi böyle gösteren bir değerlendirme varyetesi ancak, belirli tip müsekkinleri fazla kaçırmış kişilerin kafalarında meydana gelir.

Kökleri emperyalizme bağlı, emperyalist ülkelerde zengin kadrolar bulunduran sol (!) akımlar, —her emperyalist «oldu bitti» ile beraber— bu «serbest bölgeler»e de karşı çıkmazlar; çıkamazlar. Yine emperyalist ülkelerin güdümünde gelişen şoven ayrılıkçı akımlar ise bu «Bölgeler»in kurulmasını elaltından destekler, ve bu yönde çaba harcarlar.

Çünkü Batı Avrupa'daki, ABD'deki «Batı» tipi meyhanelerde içki yudumlayıp «Ben bir komünistim!» diye nağralanmayı, kendi için solculuk, o emperyalist ülke için de özgürlük kanıtı sayan emperyalizmin kuklalarına «Serbest Bölgeler» birer «cennet» olacaktır.

Emperyalizmle ekonomik olarak «entegre» olacak «Serbest Bölgeler»de, oranın etnik ve —kadîm— tarihî yapısına uygun bir milli devlet kurdurup siyasi entegrasyonu da sağlayıvermek, en rasyonel bir tasarruftur emperyalistler için... O halde, o müstakbel milli devletin «dost ve müttefik (!)» Batı'da yuvalanmış bulunan siyasi kadroları niçin şimdiden faaliyete geçmesinler?...

«Serbest Bölgeler» Atatürk ilkelerine, TC Devleti'nin —temel— kuruluş ilkelerine taban tabana zıttır.

«Serbest Bölgeler» bugünkü Anayasa'ya —bilhassa 3. ve 12. maddelere— kesinlikle aykırıdır.

«Serbest Bölgeler» kuruluşunu, 1953'de çıkarıldığı öne sürülen bir kanuna dayanılarak yalnız icra organının (Hükümetin) yetkisinde görmek ise, tamamen «darbeci» bir anlayıştır. Çünkü —detaylı açıklamaları hukukçulara bırakırsak— genel olarak 1953 Soğuk Harb, Psikolojik Harb döneminin, Mak Kartist şartlanma ile çıkarılmış bulunan bir kanununun, 1961 Anayasa değişikliğine rağmen, ve hem de bugünkü «Detant» döneminde geçerliliğini koruduğunu iddia etmek, bir «Sultan Palamut» devri kanununun, Hükümet karariyle bugün —tekrar— yürürlüğe konulabileceğini savunmak demektir...

Hukuk diliyle daha açıkçası; Misak-ı Milli sınırları içindeki Türkiye Yurdu'nun herhangi bir parçasında TC Devleti'nin kanunlarının tâdil edilerek uygulanmasını gerçekleştirmeye çalışmak demek, Türk Ceza Kanunu'nun 146. maddesini ihlâl etmek demektir.

Buna göre, böyle bir teşebbüs, hiçbir zaman bir fert ve hatta bir legal siyasi parti işi olamaz. Böyle bir teşebbüs ancak emperyalizmin oluşturacağı bir cunta vasıtasıyla —yani bir darbe ile— gerçekleşebilir.

O halde, «darbe»nin bu özel şekli için de «GENEL İŞGAL!»

29 - TEMMUZ : İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi «kurulu düzeni yıkmak amaciyle faaliyet gösterdiği gerekçesiyle» Toprak-İş Sendikası üyesi bir işçiyi 8 yıl ağır hapis ve iki yıl gözetim-altı cezasına çarptırdı. — Kıbrıs Sosyalist Edek Partisi'nin yayın organı Tea Nea Gazetesi, ABD'de Ecevit'e yapılan suikastı, CIA'nın düzenlediğini ileri sürdü.

30 - TEMMUZ : İtalyan Sosyalist Partisi, İKP'ye paralel olarak alınmış ve Hiristiyan Demokrat Partisi Başkanı adayı G. Andreotti'nin kuracağı azınlık hükümetini çekimser kalarak dolaylı biçimde destekleyeceğini açıkladı. — Keban Oteli'nde çalışan işçiler 9 arkadaşının işten atılması üzerine BOYKOT'a başladı.

31 - TEMMUZ : Brejnev, Sovyet Komünist Parti organı Pravda'ya bir demeç vererek «komünistler iktidara gelirse İtalya'ya borç para vermeyeceğini» açıklayan ABD, Fransa, İngiltere ve Batı Almanya'yı «demokrasiyi benimsememekle» suçladı.

2 - AĞUSTOS : Başbakan Demirel, Kütahya'da yaptığı konuşmada : «Cumhuriyeti yıktırıp yerine komünizmi koydurtturmayacağız. Komünizm ile mücadelemiz devam edecektir. Gerekirse bu mücadelede şehadet mertebesine de ulaşırız.» dedi.

3 - AĞUSTOS : Avrupa ve Japon sermayesinin çok kısa bir sürede, ABD'de 21 milyar dolarlık yatırımlarda bulunması ve pek çok Amerikan şirketinin yönetimini eline geçirmesi üzerine, ABD sermayedarları «yabancı sermayeyi kısıtlayıcı tedbirler alınması» konusunda hükümete baskı yapmağa başladılar. — Adana Aslantaş Barajı inşaatında çalışan üç işçi enkaz altında kalarak öldü.

4 - AĞUSTOS : İzmir Pmuk Mensucat Fabrikasında çalışan 8 işçinin işten atılması üzerine 1800 işçi BOYKOTa başladı. — Banknot Matbaasında çalışan işçiler, toplu sözleşme görüşmelerinin sürüncemede kalması üzerine BOYKOTa başladı. — Suib İlâç Şirketinin, adları açıklanmayan beş ülkeye 2 milyon dolara yakın rüşvet dağıttığı açıklandı. — Yeşil Kundura Fabrikasında çalışan 650 işçi, 150 arkadaşının işten atılması üzerine BOYKOTa başladı. İşçiler BOYKOTun atılan arkadaşlarının tekrar işe alınmasına kadar süreceğini açıkladılar.

5 - AĞUSTOS : Toplu sözleşme ve ücret konusunda işçiler aleyhine bir düzenleme getirmek isteyen MC Hükümetinin tasarılarına karşı, gerek Türk-İş ve DİSK'e bağlı sendikalarca çok sert tepkiler gösterildi.

6 - AĞUSTOS : TIR kamyonlarına konaklama tesisi kurmak için Adalet Partisi'ne mensup eski bakanlar ve milletvekillerinin sahip olduğu özel bir şirket kurulmuş ve bu konuda Bulgaristan'la işbirliği yapılmasına karar verilmiş ve bu karar için Hükümet izni alınmıştır. Ancak MİT prajeyi «sakıncalı» gördüğü için bu proje gerçekleşmemiştir. — Hilton Oteli'nde çalışan 370 işçi toplu iş sözleşmelerinden yararlandırılmadıkları için BOYKOTa başladı.

7 - AĞUSTOS : ABD gezisini tamamlayan Ecevit'i, Yeşilköy'de 50.000 kişinin karşıladığı bildiriliyor. — İtalyan Başbakanı Andreotti, hazırladığı Hükümet programı tasarısında, İKP'nin ileri sürdüğü bütün şartları kabul ettiği bildiriliyor.

8 - AĞUSTOS : Yol-İş Federasyonu Genel Sekreteri M. Saraç, partizan yönetimin işçi ve teknik eleman kıyımı yüzünden Karayollarının çalışamaz duruma gelmesi ve toplu iş sözleşmesi görüşmelerine Karayolları yöneticilerince temsilci gönderilmemesini protesto için 45.000 işçinin kademeli olarak greve başlayacağını açıkladı. — Asya-Amerika Hür Çalışma Enstitüsü, CIA ile ilişkisi deşifre edilen ve Türk-İş'te çalışmakta olan Türkiye temsilcisi E. Bogss'u, Türkiye'deki görevinden aldı. — Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası'nın 6 yönetiicsi, işçi memur ayırımını protesto için yapılan BOYKOTa öncülük ettikleri gerekçesiyle 2 yıl hapse mahkum oldu.

9 - AĞUSTOS : Doğanşehir'li üreticiler fasulyeye taban fiatı verilmediği takdirde geçen yıl uyguladıkları BOYKOTu tekrarlayacaklarını açıkladılar.

10 - AĞUSTOS : Kayseri Krom Maden Ocağındaki göçükte 3 işçi öldü.

11 - AĞUSTOS : Bolu yakınlarındaki bir makarna fabrikasının inşaatında çalışan ve vinç altında kalan işçilerden üçü öldü, ikisi ağır yaralandı.

12 - AĞUSTOS : Filistinli gerillalar, İstanbul-Yeşilköy Havaalanında yolcu indirip bindiren bir İsrail uçağını bastı. Dört kişinin ölümü ve yirmi kişinin yaralanmasiyle sonuçlanan çatışmada gerillalar teslim oldular.

13 - AĞUSTOS : Karayolları'nda, siyasi baskılara karşı kademeli olarak grev uygulaması Konya'da başladı. Greve Karayolları Genel Müdürlüğü Üçüncü Bölge Müdürlüğü'ne bağlı işçiler katılıyor. — YSE kanallarında çalışan beş işçi göçük altında kalarak öldü. İşçiler, arkadaşlarının ölümünden sonra gerekli güvenlik tedbirlerinin alınması için BOYKOTa başladı. — Hükümet'in, hazırlanmış bazı raporlardan yararlanarak ücret artışlarını dondurmak, grev yasağını arttırmak (grevi sı-

nırlandırmak) amaciyle iki yasa tasarısı hazırladığı bildiriliyor. Bu rapora göre ücretleri dondurmak amaciyle toplu iş sözleşmeleri tek elden yürütülmelidir. Ücretler, patron, işçi ve kamu kesimlerinden oluşan bir Ücretler Konseyi'nde saptanmalı ve bu Konsey'in alacağı kararlar esas olmalıdır, denmektedir — İtalyan Hıristiyan azınlık Hükümeti Temsilciler Meclisinde güven oyu aldı. Güven oylamasına Komünist, Sosyalist, Sosyal Demokrat ve Liberal Partilerin milletvekilleri oylamaya katılmayarak Andreotti Hükümetini dolaylı olarak desteklediler. Bu partiler, Andreotti'nin, Komünist Partinin şartlarını kabul etmesi üzerine bu kararı almışlardır. Komünist Partisinin desteğini geri çekmesi halinde Andreotti Hükümeti güvenini yitireceğinden, her kararı İKP'ne danışarak alması şart olmaktadır.

14 - AĞUSTOS : Yeşilyurt'ta kurulu World Wide Wilcox Amerikan Şirketinde çalışan işçilerin BOYKOTu yirmi gündür sürüyor. Patron, işçilere lokavt ilân etti.

15 - AĞUSTOS : Madeni Eşya Sanayii İşverenleri Sendikası, üyeleri olan patronlara imzalamaları için yazılı bir protokol göndererek, yapılacak toplu sözleşme yetkilerinin kendisinde olmasını istemiştir. Bu protokola göre, patronlar kendi işyerleri için müstakil bir görüşme yapmayacak, ilgili işçi sendikasının karşısına birleşik olarak çıkılacaktır. — Malatya Sümerbank Fabrikasında çalışmakta olan 3000 işçi, fabrika müdürünün istifasını sağlamak için toplu olarak BOYKOTa başladı. Teksif Sendikası yöneticileri, müdürün yaptığı baskıların artması üzerine işçilerin sendikaya yemek boykotu teklifini getirdiklerini ve sendikanın bunu kabul etmek zorunda kaldığını açıklamışlardır. İşçiler, her türlü boykotun denenerek müdürün istifasını sağlamaya çalışacaklarını açıkladılar. — Ereğli - Alaca Ağzı kömür ocağında çalışan 7 işçi zehirlenerek öldü. — Türk - İş Konfederasyonundan bazı sendika liderleri, Tunç'un başkanlığında toplanarak Hükümet'in ve bazı patronların işçi haklarını kısmak için yaptıkları çalışmalara karşı uygulayacakları BOYKOT veya diğer eylem biçimlerini görüştükleri bildiriliyor. — Yeşil Kundura Fabrikasında 650 işçi BOYKOTu, patronun ve polisin ortak baskısına rağmen sürdürüyor. Polis patronun istemediği işçileri tek tek işkenceye tabi tutmakta... Komiserlerden birinin işçilere hitaben yaptığı konuşmada : «İşverenin sizleri neden işten attığını biliyoruz. İçinizde birtakım komünistler var. Ve sizler üç dört gün daha çalışmadınız mı, karılarınız orospu olur.» dediği açıklandı. Ayrıca polisin işçilerin oturduğu evleri gezerek, onları tehdit ettiği, evlere tek tek baskın yaptığı ve bir kısmını zorla işyerine getirdiği ve cop tehdidiyle işçileri çalışmaya zorladığı bildiriliyor.

16 - AĞUSTOS : Suriye'de Hafız Esad yönetimine karşı binlerce kişinin protesto gösterileri yaptığı ve güvenlik kuvvetleriyle çarpıştığı bildiriliyor. Halkın, özellikle Lübnan'ın işgaline ve sağcı Hıristiyanlara yardım edilmesine karşı olduğu açıklanmıştır. — Kayseri'de Toplum Polisleri, bir arkadaşlarına haksız yere işten el çektirilmesi üzerine BOYKOTa başladılar. Toplum Polisleri, arkadaşları görevine iade edilinceye kadar boykotu sürdüreceklerini açıkladılar. — 26 Ağustos 1976 da bütün sermaye gruplarının özel sektör adına kurmuş olduğu, tüm teşkilâtlarının İstanbul'da toplanacağı açıklandı. TÜRK HÜR TEŞEBBÜSLERİ KURULUŞLARI KONSEYİnin kurulması düşünüldüğü ve KONSEYin «Hür teşebbüs»ü temsil yetkisine haiz en üst kuruluş olacağı bildiriliyor.

17 - AĞUSTOS : 85 ülkenin katıldığı bağlantısız ülkeler zirve toplantısı Sri Lanka'da toplanarak çalışmalarına başladı. — Maçka Oteli'nde 23 işçinin işten atılması üzerine 280 işçi BOYKOTa başladı. — OYAK'ın Göztepe'deki subay konutlarında çalışan ve halen BOYKOTu sürdüren 28 işçinin işine son verdiği açıklandı.

18 - AĞUSTOS : Türk Sanayiciler ve İşverenler Derneği'nin, 1976 yılının ikinci yarısına ait Türkiye Ekonomisinin durumuna ilişkin olarak hazırladığı raporda fiat artışları ve dış ticaret açığı en önemli iki sorun olarak belirtilmektedir. Raporda, Hükümet politikasını ele alan kısımda, kamu ve özel sektör ilişkilerini inceleyen Feyyaz Berker «Devlet işçi ve işveren temsilcilerinin katılacağı bir ÜCRETLER KONSEYİ' nin kurulmasını» önermiştir. Türkiye - AET ilişkilerini inceleyen E. Soysal ise Hükümetin tutumunu «Türkiye Arap esir pazarında sanki satılık cariyedir ve fazla verenin üzerinde kalacaktır.» şeklinde tanımlamıştır. — Türk-İş Yönetim Kurulu, sendikalı işçilere uygulanan baskı ve partizanlığa karşı, Kömür İşletmelerinde, Sümerbank'ta ve petrolle ilgili bütün kuruluşlarda yaygın greve gidilmesi ve Karayolları'ndaki grevin bütün sendikalarca desteklenmesi yönünde karar almıştır. — Geçen ay Çin'de meydana gelen depremde 100.000 den fazla insanın öldüğü bildiriliyor. — Uluslararası sermayenin danışma örgütü olan İMF'nin yayınladığı «İnternational Reports»ta yeralan bir habere göre dış borç yükü dünyada en ağır dördüncü ülke Türkiye'dir. İMF'nin sürekli olarak Türkiye'ye empoze etmek istediği görüşler şöyledir : Bütçe harcamalarının, kamu yatırımlarının azaltılarak kısılması.
Destekleme alımlarında ölçülü davranılması.
İşçi ücretlerindeki artışın frenlenmesi.
Dış ticarette serbesttiye yönelinmesi.

Türk lirasının kurunda gerekli ayarlamaların yapılması. — Keramik - İş Sendikası imzaladığı toplu iş sözleşmesine ilk kez Alev Ateş Tuğla Fabrikasında, ikinci kez de Eti Toprak ve Tuğla Fabrikasında «1 MAYIS»ın İŞÇİ BAYRAMI olarak kutlanacağı sözleşmede bir hak olarak patrona kabul ettirildi.

20 - AĞUSTOS : Ereğli Kömür İşletmeleri'ne bağlı maden ocaklarında son sekiz aydaki kazalarda 45 işçinin öldüğü açıklandı. Ereğli Maden Ocaklarında «iş güvenliği olmadığı» gerekçesiyle «grev» kararı alınmışsa da mahkeme «kamu yararı»nı gerekçe göstererek grevi durdurmuştur. Bu işletmelerdeki kazaların % 90'ında, patronun kusurlu olduğu çeşitli mahkeme kararlarında hükme bağlanmıştır. — Maçka Oteli'ndeki BOYKOT sürerken, patron oteli kapattı. Oteli terketmek istemeyen 7 işçi gözaltına alındı. — Pres Döküm Fabrikasında çalışan 106 işçinin BOYKOTu üç aydır sürüyor. Patronun da işçilere karşı lokavt uygulamasını kaldırmamakta olduğu bildiriliyor. — İstanbul Rami'de Net Cam Fabrikası işçileri, bağlı oldukları Kristal-İş Sendikasını zorlayarak daha önce greve gitmişlerdi. Ancak sendika yöneticileri «grev kırıcılığı» yapmaya kalkışınca 190 işçi «Grevin sendikaca engellenmeye devam edilmesi halinde BOYKOTa başlayacaklarını» açıkladılar.

21 - AĞUSTOS : Japonya'da, Loocked yolsuzluğuyla ilgili olarak eski Başbakan Tanaka'dan sonra eski Ulaştırma Bakanı Sato'nun da tutuklandığı açıklandı. — Güney Afrika Birliği'ndeki ırkçı beyaz azınlığa karşı çıkan zencilere karşı polisin ateş açması sonucu 33 kişi öldü. 12 zenci lideri tutuklandı. — Vietnam, birleşmeyi sağladıktan beri Birlemiş Milletler'e üye olmak için üçüncü kez başvurduğu bildiriliyor. — Ankara Sanayi Odası Başkanı H. Kartay verdiği demeçte : «sözde teşvikler ile ne hızlı sanayileşme ve ne de sınai ürün ihracı gerçekleşir.» demiş ve alınan tedbirlerin «bundan 53 yıl evvel İzmir İktisat Kongresi'nde ele alınıp karara bağlanmış Misak-ı İktisadi'nin esaslarından bile çok cüce kaldığını» açıklamıştır.

22 - AĞUSTOS : Yol-İş Federasyonu'nun Karayolları'nda uygulamakta olduğu kademeli grevin ilk uygulama yeri olan Konya'da, Türk - İş G. Başkanı Tunç'un, düzenlediği basın toplantısında Başbakan yardımcısı Erbakan için «Onun ne kadar Atatürk ve Cumhuriyet düşmanı olduğunu biliyorum. Elimde belgeler var. Erbakan menfaat için memleketi satar.» dediği bildiriliyor. — Gümrük ve Tekel Bakanı Orhan Öztrak, İskenderun-Yumurtalık arasında bulunan bölgenin ilk «Serbest Bölge» olarak kurulmasının düşünüldüğünü açıklamıştır. Öztrak, yaptıpı basın toplantısında şunları söylemiştir : «Lübnan olaylarından önce ülke 3 kıtaya yapılan ticaretin ulaştırma merkezi haline gelmiştir.

Lübnan olaylarının bu üç kıtayı ulaştırma merkezinden mahrum kılması nedeniyle bu ihtiyaca giderek en uygun yer olarak Türkiye görülmektedir. Bu nedenle yurdumuzda serbest bölge ve limanların tesisi zaruret haline gelmiştir. Elimizde bir serbest bölge kanunu var. Bu kanun 1953 yılında çıkarılmış. Hernedense işletilmemiştir. Bakanlığım ve ilgili Bakanlıklar ciddi araştırmalar yapmış ve konuyu ekonomik kurulda ele alarak serbest bölge meselesine gerekli istikamet verilmiştir. Bakanlığım müsteşar muavini ve Gümrükler Genel Müdürünü Avrupa ve Asya'da cari serbest bölge yönetimini tetkik etmek üzere Singapnr'a, Hongkonk'a, Triyeste'ye, Hamburg'a göndermiştir.

Ülkemizin birçok yerinde serbest bölge kurulması için ihtiyaç belirgindiı. Önce güneyden başlamak üzere serbest bölge kurulması için ekonomik kurul hedef gösterilmiş. Serbest bölgenin kurulması ile Türkiye'nin sağlayacağı ekonomik imkânlar şöyledir :

a — Transit ticaretini arttırmak suretiyle yeni iş sahaları açılacaktır.

b — Nakil vasıtaları, antrepo-yükleme, komisyonculuk, sigorta ve benzeri hizmetlerle döviz sağlanacaktır.

c — Serbest bölgede kurulacak tamir, montaj, maniplasyon ve diğer sınai tesislerde istihdam imkânı yaratılmış olacaktır.

d — Bu bölgelerde bulundurulacak ve üretilecek malların tahliye tahmil masraflarından tasarruf edileceğinden dünya piyasasına teklif edilecek fiyatlardan daha ucuza mal ithalinin sağlanmasından ülkemiz büyük çıkar sağlayacaktır.»

25 - AĞUSTOS : Türk-İş Genel Başkanı H. Tunç'un, Erbakan'ı suçlamasına cevap olarak MSP Genel Başkan Yardımcısı F. Cumalıoğlu : «H. Tunç işçilerimizin alın terini ve parasını sömüren bir milyoner paranoyak hipomanyaktır.» dedi.

26 - AĞUSTOS : Migros Eminönü depolarında çalışan 600 işçi, 15 arkadaşının işten atılmasını protesto için BOYKOTa başladı.

27 - AĞUSTOS : Federal Almanya, İtalya'da kurulan Hükümette Komünist Partisi'nin yer almaması üzerine, İtalya'ya 2 milyar dolar kredi verdi. Federal Almanya'nın bu krediyi, İtalya'ya vermesindeki amacının «İtalya'nın acil ekonomik güçlüklerin üstesinden gelmesini sağlamak» olduğu açıklanmıştır.

ÖZGÜRLÜK

Kulağa en hoş gelen kelime «ÖZGÜRLÜK»tür.

Goethe'nin dediği gibi, bir yanlışı dile getirdiği zaman bile, hiç kimse ondan vazgeçmek istemez.

ŞADİ ALKILIÇ'DAN DÖRTLÜKLER :

KELLECİ BAŞI

Namusunu «CİA» ya çoktan verdin kiraya,
Kiralık katilleri getirip bir araya.
Koskoca Türkiyeyi boyadın kapkaraya..
Kelleci başı, kelle fiyatı kaç paraya?.

NİNE'NİN NİNE'Sİ

Turancıymış, Türkçüymüş, Safkan Türkmüş bu ayı,
Vur - kır tabanca bıçak sallar durur enâyi!
Ulan, Anadolu'dan binbir millet geçmiştir
Nine'nin Nine'sini kimbilir kim seçmiştir?.